

به نام دوست

گزارشکار آزمایشگاه

مکانیک خاک

استاد راهنما:

نام و نام خانوادگی:

شماره دانشجویی:

رشته: عمران

فهرست گزارش ها

دانه بندک

تعیین حد روانی

تعیین حد خمیری

دانه بندک هیدرومتریک

ارزش ماسه اک

آزمایش دانه بندی با الک

هدف از آزمایش:

هدف از انجام این آزمایش ، جداسازی دانه های خاک در اندازه های مختلف است که هر بخش به صورت درطدی از کل نمونه و تعیین شاخص های (C_u و C_c) و تعیین نوع خاک و کاربرد آن بیان می شود.

وسایل مورد نیاز :

1. سری الکهای استاندارد
2. ترازوی دیجیتالی
3. نمونه خاک

تئوری آزمایش:

1. خواص نشانه ای خاکها

خواص نشانه ای به دو گروه کلی خواص دانه ای خاکها و خواص مجموعه ای خاکها تقسیم می شود. خواص دانه ای خاک، خواص تک تک دانه هایی که خاک از آن تشکیل یافته است، بدون در نظر گرفتن ترتیب قرار گیری این دانه ها می باشد، اما خواص مجموعه ای خاک به ساختمان و طرز قرار گرفتن دانه ها بستگی دارد و تاثیر بیشتری بر رفتار مهندسی خاک دارد.

2. دانه بندی (خاصیت دانه ای خاک)

امروزه اهمیت پی بردن به توزیع و اندازه دانه های خاک به قدری است که این آزمایش (دانه بندی) در اکثر آزمایشگاهها به عنوان یک آزمایش ضروری انجام می شود.

دانه بندی به سه روش عمده انجام می شود: 1. الک (Analysis Sieve)، 2. هیدرومتری (Hydrometer)، 3. ترکیبی از هر دو.

در روش دانه بندی با الک، با استفاده از مجموعه ای از الکها و لرزاندن آنها، درصد وزنی دانه های مختلف خاک را به دست می آورند. این آزمایش بیشتر برای خاکهایی است که بیش از 80% دانه هایشان بزرگتر از الک شماره 200 باشد.

برای خاکهایی که بیش از 80% ریزتر از الک شماره 200 باشند آزمایش هیدرومتری انجام می گیرد، که اساس آن بر پایه قانون استوکس و کروی بودن دانه ها می باشد.

در مورد خاکهای مخلوط درشت دانه و ریز دانه، برای بخش درشت تر از الک 200، آزمایش دانه بندی و برای ریزتر از آن، آزمایش هیدرومتری انجام می شود.

شرح آزمایش :

در این آزمایش الک‌ها را به ترتیب قطر الک (الک با قطر کوچک تا الک با قطر بزرگ) از پایین به بالا روی هم قرار دادیم سپس مقدار 1000 گرم نمونه خاک را برداشتیم و داخل سری الک‌ها ریختیم و در الک‌ها را گذاشتیم و به خوبی نمونه خاک را توسط سری الک‌ها ، الک کردیم و بعد در الک را برداشتیم و سپس خاک باقیمانده روی تک تک الک‌ها را وزن کردیم در نهایت وزن مانده روی الک‌ها را بدست آوردیم و از این طریق درصد مانده و درصد عبوری را بدست آوردیم و با رسم منحنی دانه بندی قطر دانه های مربوط به 10 و 30 و 60 درصد را تعیین کردیم.

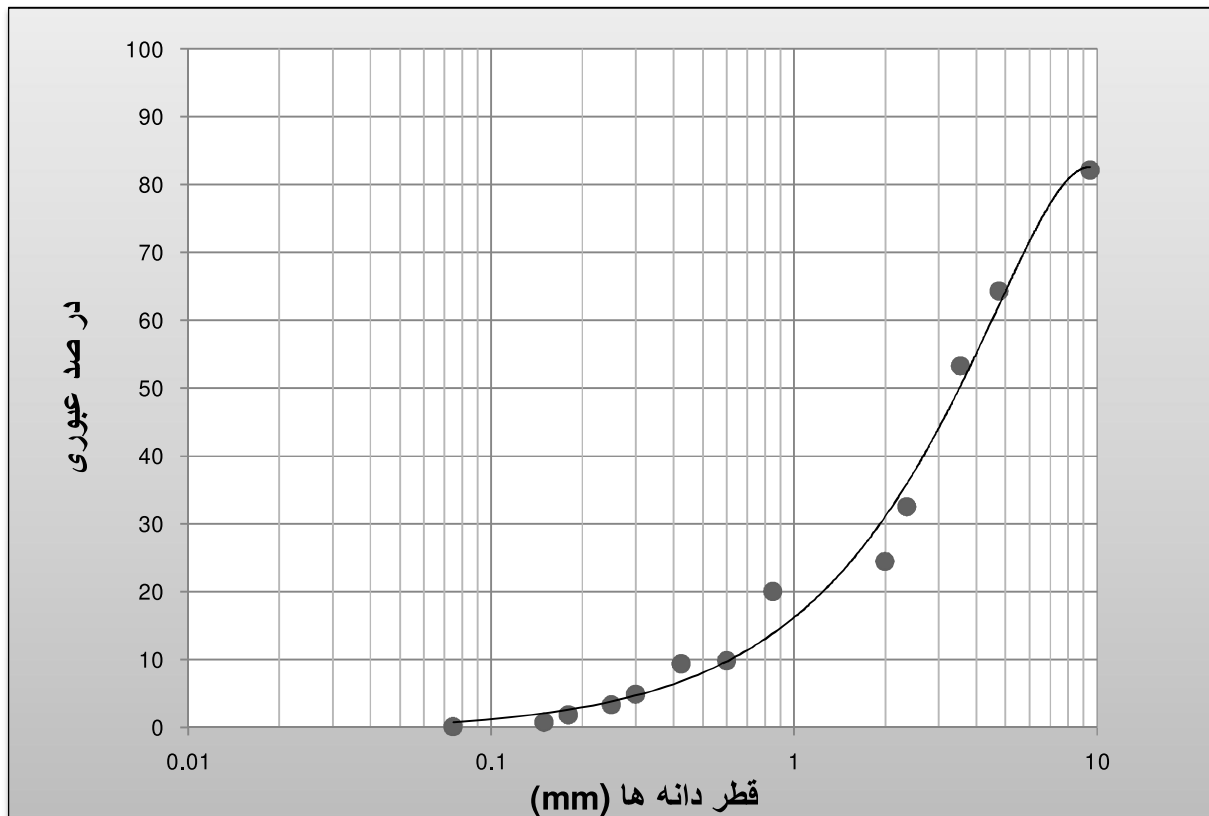
محاسبات:

جرم کل خاک : 1000 g

$$\text{درصد مانده} = \frac{\text{جرم مانده روی الک}}{\text{جرم کل خاک}} \times 100$$

نمره الک #	قطر الک (mm)	جرم مانده روی الک	درصد مانده	درصد عبوری
3/8	9/52	179/23	17/92	82/08
4	4/75	177/65	17/76	64/32
6	3/55	110/30	11/03	53/29
8	2/36	208/01	20/80	32/49
10	2/00	80/83	8/08	24/41
20	0/85	43/64	4/36	20/05
30	0/6	102/24	10/22	9/83
40	0/425	4/43	0/44	9/39
50	0/3	45/09	4/50	4/89
60	0/25	16/29	1/62	3/27
80	0/18	14/55	1/45	1/82
100	0/15	10/88	1/08	0/74
200	0/075	6/86	0/68	0/06

رسم منحنی دانه بندی :

با استفاده از نمودار D_{10} و D_{30} و D_{60} را بدست می آوریم.

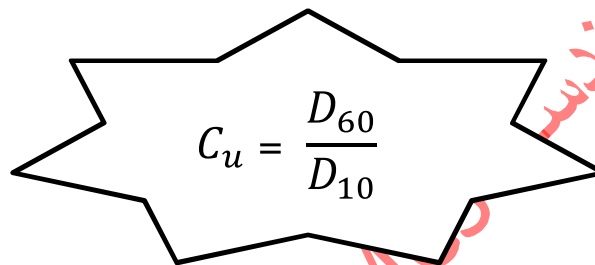
$$D_{10} = 0.6 \text{ mm}$$

$$D_{30} = 1.95 \text{ mm}$$

$$D_{60} = 4.5 \text{ mm}$$

با استفاده از فرمول‌های زیر ضریب خمیدگی (C_c) و ضریب یکنواختی (C_u) را بدست می‌آوریم.

$$C_c = \frac{D_{30}^2}{D_{10} \times D_{60}}$$

$$C_u = \frac{D_{60}}{D_{10}}$$

ضریب خمیدگی برای خاک‌های خوب دانه بندی شده بین $1 \leq C_c \leq 3$ متغیر است.

برای خاک‌های شنی خوب دانه بندی شده داریم:

$$1 \leq C_c \leq 3 \quad \text{و} \quad C_u \geq 4$$

برای خاک‌های ماسه‌ای خوب دانه بندی شده داریم:

$$1 \leq C_c \leq 3 \quad \text{و} \quad C_u \geq 6$$

با توجه به اعداد و نمودار به دست آمده نمونه خاکی که آزمایش کرده‌ایم یک ماسه خوب دانه بندی شده است. یعنی: SW

$$C_c = \frac{D_{30}^2}{D_{10} \times D_{60}} = \frac{1.95^2}{0.6 \times 4.5} = \frac{3.8}{2.7} = 1.4$$

$$C_u = \frac{4.5}{0.6} = 7.5$$

$$1 \leq 1.4 \leq 3$$

و

$$7.5 \geq 6$$

نتیجه گیری :

با توجه به اعداد و نمودار به دست آمده نمونه خاکی که آزمایش کرده‌ایم یک ماسه خوب دانه بندی شده است.

فرایند دانه بندی اطلاعات مربوط به شکل دانه های خاک مثل زاویه دار بودن و گرد بودن آن را نمی دهد و بیشتر برای پیش بینی خصوصیات فیزیکی به کار می رود .

منابع خطا:

- 1- در فرایند الک ممکن است ذرات خیلی ریزتر از الک 200 به ذرات بزرگتر بچسبند و به عنوان گرد و غبار از الک مزبور نگذرند
- 2- خوب تمیز نکردن الکها
- 3- خطای وزن کردن الکها
- 4- دانه بندی یک نمونه از یک منطقه نمی تواند معرف خصوصیات کلی آن منطقه یا حتی همان نقطه اما با عمق های متفاوت باشد.
- 5- منحنی دانه بندی صرفاً تقریبی است و این به خاطر دلایل متعددی است از جمله محدودیت های فیزیکی در به دست آوردن یک نمونه و نیز محدودیت های عملی در استفاده از مش بندی موجود الک ها برای ذرات خاک با شکل غیر منتظم و محدودیت ها تعداد الک ها در یک مجموعه الک، البته این منحنی برای ماسه و سیلت مقادیر عملی خوبی به دست می دهد.

آزمایش تعیین حدود اتبرگ - آزمایش حد روانی

هدف از آزمایش:

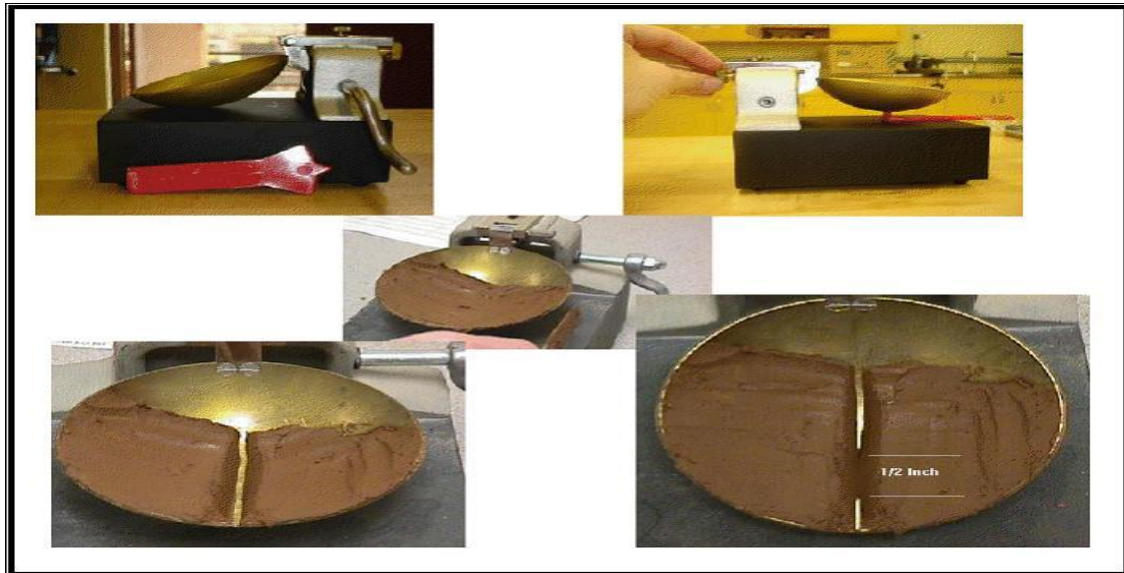
هدف از این آزمایش، تعیین درصد رطوبتی است که در آن مخلوط آب و خاک از حالت خمیری به حالت مایع درمی آید.

وسایل مورد نیاز:

1. دستگاه حد روانی کاساگرانده
2. شیار کش
3. کاردک
4. گرمخانه (اون)
5. ترازو دیجیتالی
6. خاک
7. آب
8. سه تا ظرف برای ریختن نمونه
9. الک نمره 40

درباره دستگاه کاساگرانده :

دستگاه کاساگرانده ، وسیله ای مکانیکی است با یک پیاله برنجی به قطر داخلی 54mm و ضخامت 2mm و وزن 200 gr .

این پیاله از پشت به وسیله سنجاقی روی دو پایه ای که خود بر روی سکویی از جنس پلاستیک سخت قرار دارد ، لولا می شود. به وسیله گرداندن یک دسته ، پیاله روی لولا چرخیده ، بالا رفته ، سپس پایین می افتد و در حقیقت ضربه ای به کف آن زده می شود.

ارتفاع سقوط پیاله در حالت استاندارد (1cm) قابل تنظیم است. همراه با این وسیله میله ای نیز برای ایجاد شکاف استاندارد در داخل نمونه خاک محتوای پیاله تعبیه شده است.

میله شیار دهنده ، می تواند شکافی با مقطع دوزنقه ای که قاعده کوچک آن در پایین به عرض 2mm، قاعده بزرگ آن در بالا به عرض 11mm و ارتفاع آن 8mm می باشد، ایجاد نماید.

شرح آزمایش :

در این آزمایش ابتدا مقداری خاک به عنوان نمونه که از خشک بودن آن اطمینان داشتیم ، برداشتیم و با استفاده از الک نمره 40 نمونه خاک مورد نظرمان را بخوبی از الک گذر دادیم و به این صورت نمونه خاکمان را آماده کردیم. سپس ظرفی را برداشتیم و با استفاده از ترازوی دیجیتالی آن را وزن کردیم و بعد نمونه خاکمان را داخل آن ظرف ریختیم و دوباره وزن کردیم و وزن نمونه خاک مورد نظرمان هم بدست آمد. سپس داخل ظرفمان مقداری آب اضافه کردیم و با نمونه خاک بخوبی مخلوط کردیم و خمیر یک دستی بدست آمد، بعد مقداری از آن خمیر بدست آمده را برداشتیم و داخل پیاله دستگاه کاساگرانده قرار دادیم و با کاردک سطح آن را صاف کردیم بطوری که عمق خمیرمان در گودترین نقطه 1cm شد.

در ادامه با استفاده از شیار کش ، روی خمیر داخل پیاله شیار را به وجود آوردیم و بعد دسته دستگاه را چرخانیدیم ، که حدودا دو ضربه در هر ثانیه به پیاله (جام) دستگاه وارد می کند. این کار را تا جایی ادامه دادیم که شیار که با استفاده از شیار کش بوجود آورده بودیم بسته شد. تعداد ضرباتی که زده شد تا شیار بسته شود را یادداشت کردیم و بعد مقداری از نمونه داخل پیاله را برداشتیم و داخل ظرفی که از قبل آن را وزن کرده بودیم ریختیم و اینبار همراه با نمونه وزن کردیم . این کار را در کل سه بار انجام دادیم و در پایان ظرف ها را همراه با نمونه های بدست آمده داخل دستگاه گرمخانه (oven) با دما 5 ± 110 قرار دادیم که باید به مدت 12 ساعت نمونه ها داخل این دستگاه قرار بگیرند تا کاملا خشک شوند تا اینکه درصد رطوبت نمونه هایمان را بدست آوریم.

نکته حائز اهمیت این است که تعداد ضربه هایی قابل قبول هستند که بین 15 تا 35 ضربه باشند و اگر آزمایشی کمتر از 15 و یا بیشتر از 35 ضربه باشد قابل قبول نیستند.

$$(35 \leq N \leq 15)$$

محاسبات :

تعداد ضربه (N)	وزن ظرف با نمونه خشک (gr)	وزن ظرف با نمونه تر (gr)	وزن ظرف خالی (gr)	شماره ظرف
35	30/29	32/90	18/44	1
17	28/61	31/72	18/68	2
28	38/43	43/64	18/81	3

با استفاده از فرمول زیر درصد رطوبت هر سه نمونه را بدست می آوریم.

$$\omega = \left[\frac{(W_1 - W_2)}{(W_2 - W_C)} \right] \times 100 = \frac{W_W}{W_S} \times 100$$

$$\text{درصد رطوبت خاک} = \left[\frac{(\text{وزن ظرف نمونه خشک} - \text{وزن ظرف نمونه تر})}{(\text{وزن ظرف خالی} - \text{وزن ظرف نمونه خشک})} \right] \times 100$$

$$\text{درصد رطوبت خاک} = \frac{\text{وزن آب از دست رفته از خاک}}{\text{وزن خاک خشک}} \times 100$$

: درصد رطوبت نمونه ها

$$\omega_1 = \left[\frac{(32.90 - 30.29)}{(30.29 - 18.44)} \right] \times 100 = 22.02\%$$

$$\omega_2 = \left[\frac{(31.72 - 28.61)}{(28.61 - 18.68)} \right] \times 100 = 31.31\%$$

$$\omega_3 = \left[\frac{(43.64 - 38.43)}{(38.43 - 18.81)} \right] \times 100 = 26.55\%$$

نحوه رسم منحنی:

در رسم این منحنی یک خط مستقیم بدست می آید که از روی این خط می توان درصد رطوبت مربوط به 25 ضربه را تعیین کنیم که این درصد رطوبت ، حد روانی خاک است. با استفاده از فرمول زیر می توان حد روانی را بدست آورد.

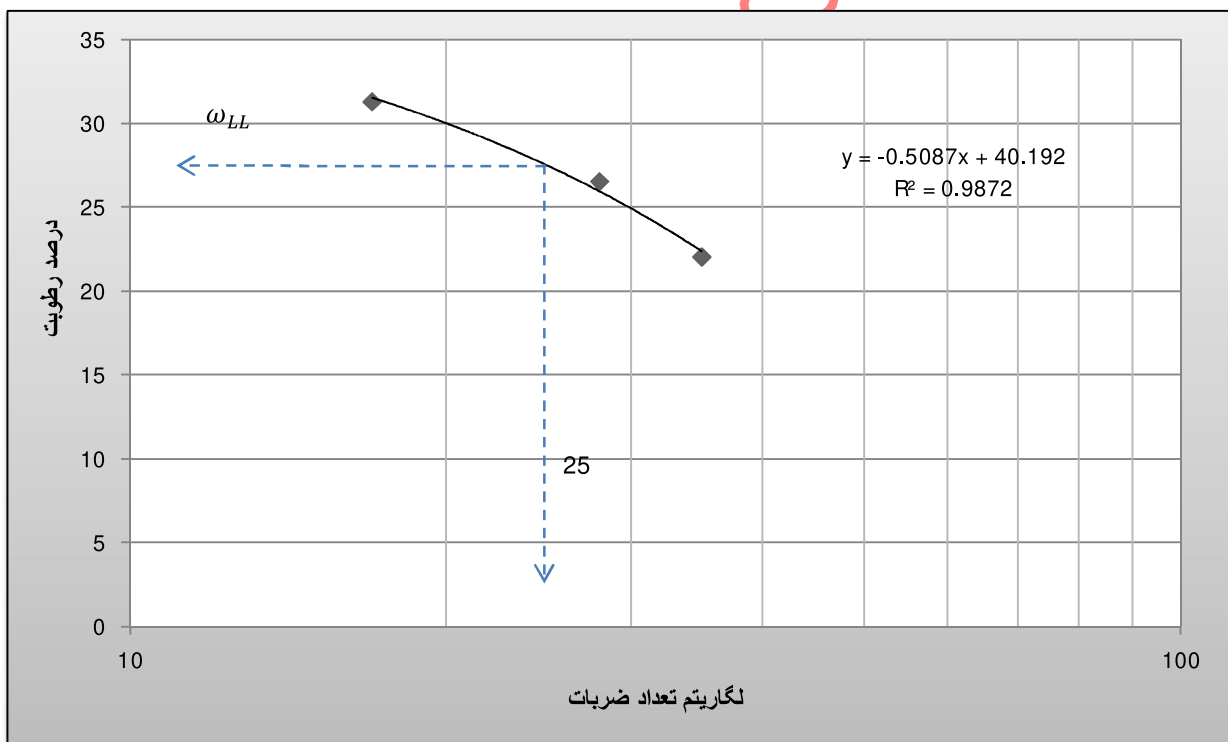
$$LL = \omega_N \times \left(\frac{N}{25} \right)^{0.121}$$

ω_N ؛ درصد رطوبت مربوط به بسته شدن شیار در دستگاه کاساگرانده هست که تعداد ضربات آن باید بین $(20 \leq N \leq 30)$ باشد چون در این رابطه تعداد ضربات $(20 \leq N \leq 30)$ معتبر است.

در این آزمایش تنها در آزمایش بار سوم تعداد ضربات بین $(20 \leq N \leq 30)$ است که ω_N برابر 26/55 و N آن 28 هست ، پس حد روانی خاک به شرح زیر می باشد.

$$LL = 26.55 \times \left(\frac{28}{25}\right)^{0.121} = 26.91$$

رسم منحنی :

نتیجه گیری و منابع خطا:

1. برای اطمینان از رسیدن به حد روانی و اینکه تعداد ضربات، به طور واقعی معرف مشخصه خاک تحت آزمایش باشد، حداقل دو بار بسته شدن شیار، مشاهده خواهد شد تا یکی از آنها یادداشت شود.
2. بعضی از خاکها خیلی آهسته آب جذب می کنند؛ بنابراین ممکن است افزایش آب با سرعتی انجام گیرد که حد روانی غیر واقعی به دست آید. برای اجتناب از این کار، زمان اختلاط بیشتری اختصاص داده خواهد شد. زمان اختلاط آب و خاک 5 تا 30 دقیقه است و برای خاکهای خمیری تر به زمان بیشتری نیاز می باشد.
3. آزمایشهایی که بیش از 35 ضربه یا کمتر از 15 ضربه لازم داشته باشند، یادداشت نخواهند شد، ولی اگر اختلاف $\pm 5\%$ در مقدار حد روانی مجاز باشد، بسته شدن شیار با تعداد ضربات بین 15 تا 40 را می توان پذیرفت.
4. اگر تعداد ضربات لازم برای به هم رسیدن لبه های شیار خاک زیاد باشد، باید مقدار کمی آب اضافه شود و اگر لبه های شیار خاک قبل از 10 ضربه به هم برسند، رطوبت آن بیشتر از رطوبت حد روانی بوده، خاک باید در هوا با روش مناسب دیگری خشک شود.
5. در بعضی از انواع خاکها، خصوصاً خاکهای غیر پلاستیک و آلی ممکن است ایجاد شکاف به وسیله میله استاندارد مشکل یا غیر ممکن باشد. برای این نوع خاکها، ASTM میله مخصوصی طرح نموده است که عمل ایجاد شکاف را براحتی میسر می سازد.

آزمایش تعیین حدود اتربرگ - آزمایش حد خمیری

وسایل مورد نیاز:

1. الک نمبره 40
2. نمونه خاک
3. شیشه مسطح
4. بطری آب
5. ترازو دیجیتالی
6. سه ظرف برای ریختن نمونه
7. دستگاه گرمخانه (اون)

هدف از آزمایش :

هدف از این آزمایش، تعیین درصد رطوبتی است که در آن خاک بصورت خمیری شکل پذیر درمی آید.

شرح آزمایش :

ابتدا مقداری از خاک مورد آزمایش را که از الک نمره 40 گذر دادیم را برداشتیم و داخل ظرفی ریختیم و مقداری آب به آن اضافه کردیم سپس آب و خاک را چنان بهم زدیم تا یک خمیر یک دستی بوجود آمد بعد مقداری از نمونه خمیر بدست آمده را برداشته و توده بیضی شکلی ساختیم ، این توده را بر روی شیشه مسطحی قرار دادیم و با غلتاندن آن بر روی صفحه شیشه‌ای فتیله‌ای درست کردیم. وقتی که فتیله به قطر $3/2$ میلیمتر رسید ، آن را به چند قطعه تقسیم کردیم. بر روی قطعات بدست آمده کارهای مذکور را دوباره انجام دادیم تا فتیله ترک خورد. تکه های کوچک ترک خورده را جمع کردیم و درون ظرف‌های که از قبل برای ریختن نمونه‌ها آماده کرده بودیم ، ریختیم. البته این ظرف‌ها را در حالت خالی هم وزن کرده بودیم ، سپس ظرف‌ها را همراه با نمونه داخل دستگاه گرمخانه (اون) با دما 5 ± 110 قرار دادیم که باید به مدت 12 ساعت نمونه ها داخل این دستگاه قرار بگیرند تا کاملاً خشک شوند بعد ظرف‌ها را از گرمخانه بیرون آوردیم و وزن ظرف و خاک خشک را تعیین کردیم سپس حد خمیری را با استفاده از درصد رطوبتی که خاک به صورت فتیله ای $3/2$ میلیمتری درآمد و خرد شد را بدست آوردیم.

نحوه انجام آزمایش :

این آزمایش را طبق شرحی که در صفحه قبل داده شد انجام دادیم که نتایج بدست آمده به شرح زیر می باشد.

وزن ظرف با نمونه تر (gr)	وزن ظرف خالی (gr)	شماره ظرف
17/22	16/66	XP
18/99	18/23	1A
17/86	17/13	B

بعد از اینکه نمونه ها را از داخل گرمخانه بیرون آوردیم نتایج حاصله به شرح زیر هست.

وزن ظرف با نمونه خشک (gr)	وزن ظرف با نمونه تر (gr)	وزن ظرف خالی (gr)	شماره ظرف
17/00	17/22	16/66	XP
18/84	18/99	18/23	1A
17/76	17/86	17/13	B

محاسبات :

حد خمیری همان درصد رطوبتی است که در آن فتیله خاک در قطر $3/2$ میلیمتری شروع به ترک خوردن می‌کند.

با استفاده از فرمول زیر می‌توان حد خمیری را بدست آورد.

$$PL = \left[\frac{(W_1 - W_2)}{(W_2 - W_C)} \right] \times 100 = \frac{W_W}{W_S} \times 100$$

$$\text{درصد حد خمیری} = \left[\frac{(\text{وزن ظرف نمونه خشک} - \text{وزن ظرف نمونه تر})}{(\text{وزن ظرف خالی} - \text{وزن ظرف نمونه خشک})} \right] \times 100$$

$$\text{درصد حد خمیری} = \frac{\text{وزن آب از دست رفته از خاک}}{\text{وزن خاک خشک}} \times 100$$

$$PL_1 = \left[\frac{(17.22 - 17.00)}{(17.00 - 16.66)} \right] \times 100 = 64.70\%$$

$$PL_2 = \left[\frac{(18.99 - 18.84)}{(18.84 - 18.23)} \right] \times 100 = 24.59\%$$

$$PL_3 = \left[\frac{(17.86 - 17.76)}{(17.76 - 17.13)} \right] \times 100 = 15.87\%$$

از میانگین درصد رطوبت این سه نمونه حد خمیری بدست می‌آید.

$$PL = \left[\frac{(64.70 + 24.59 + 15.87)}{3} \right] = 35.05\%$$

آزمایش دانه بندی هیدرومتری

هدف از آزمایش:

در قسمت ریزدانه خاک مثل لای و رس و ماسه خیلی ریزدانه برای اندازه گیری قطر دانه‌ها از روش هیدرومتری استفاده می‌شود.

همچنین آزمایش هیدرومتری برای دانه بندی خاکهای ریز کاربرد دارد. معمولاً برای نمونه‌هایی که تا درصد بالایی از الک نمره 200 عبور می‌کنند.

وسایل مورد نیاز:

1. 50 گرم نمونه خاک عبوری از الک نمره 200
2. استوانه مدرج
3. هیدرومتر (چگالی سنج)
4. ترازوی دیجیتالی
5. محلول پراکنده ساز هگزا متا فسفات سدیم
6. کرنومتر
7. دماسنج
8. آب مقطر

شرح آزمایش :

در این آزمایش ابتدا نمونه خاکی به جرم 50 گرم را از الک نمره 200 گذر دادیم سپس محلول هگزا متا فسفات سدیم 4% را بوجود آوردیم که در این آزمایش 125 cc از این محلول لازم هست. در ادامه نمونه خاک مورد نظرمان را با محلول بدست آمده مخلوط کردیم که به مدت سه دقیقه محلول و خاک را به هم زدیم تا به خوبی با هم مخلوط شدند.

✓ نکته اینکه در این آزمایش دمای آب مصرفی مان نباید از 16 درجه پایین باشد.

در ادامه دو استوانه مدرج را آماده کردیم ، که در یکی آب مقطر ریختیم و در دیگری مخلوطی که با هگزا متا فسفات سدیم و خاک درست کرده بودیم را ریختیم و به این استوانه با اضافه کردن آب مقطر به 1000 cc رساندیم.

سپس با گذاشتن کف دست روی استوانه حاوی مخلوط ، آن را تقریباً به مدت یک دقیقه سر و ته کردیم تا اختلاط به طور کامل انجام شود. سپس استوانه را روی میز قرار دادیم و با استفاده از هیدرومتر (چگالی سنج) در بازه‌های زمانی (0/5 ؛ 1 ؛ 2 ؛ 3 ؛ 4 ؛ 5 ؛ 15 ؛ 30 ؛ 60) دقیقه هیدرومتر را قرائت کردیم و یادداشت کردیم.

پارامترهای مورد نیاز در این آزمایش:

دما = 19 درجه سانتیگراد

$C_T = -0.3$ از جدول برای دمای 19 درجه بدست می آید.

$G_S = 2.75$ در این آزمایش این مقدار را در نظر گرفتیم.

ضریب تصحیح $a=0.98$ برای G_S تعیین شده در نظر گرفته می شود.

با استفاده از دما و G_S مقدار ضریب k تعیین می‌شود که در اینجا 0/0134 می‌باشد.

تصحیح هیدرومتری برای کشش سطحی برابر $R_a + 1$ است و عمق موثر (L) با استفاده مقدار تصحیح هیدرومتری از جدول بدست می‌آید.

مقدار *zero correction* که از قرار دادن هیدرومتر در آب بدست می‌آید اصولاً باید صفر باشد اما به دلیل وجود ناخالصی در آب مقدار 4 را نشان داد.

R_a ؛ همان مقدار قرائت هیدرومتر هست.

در نهایت با استفاده از فرمول‌های زیر جدول مورد نظر را پر می‌کنیم.

$$R_C = R_a - \text{zero correction} + C_T$$

$$\text{درصد ریزدانه} = \frac{R_C \times a}{w_s}$$

w_s وزن اولیه نمونه که در اینجا 50 گرم هست.

$$v = \frac{L}{t}$$

t زمان قرائت هست در واحد دقیقه .

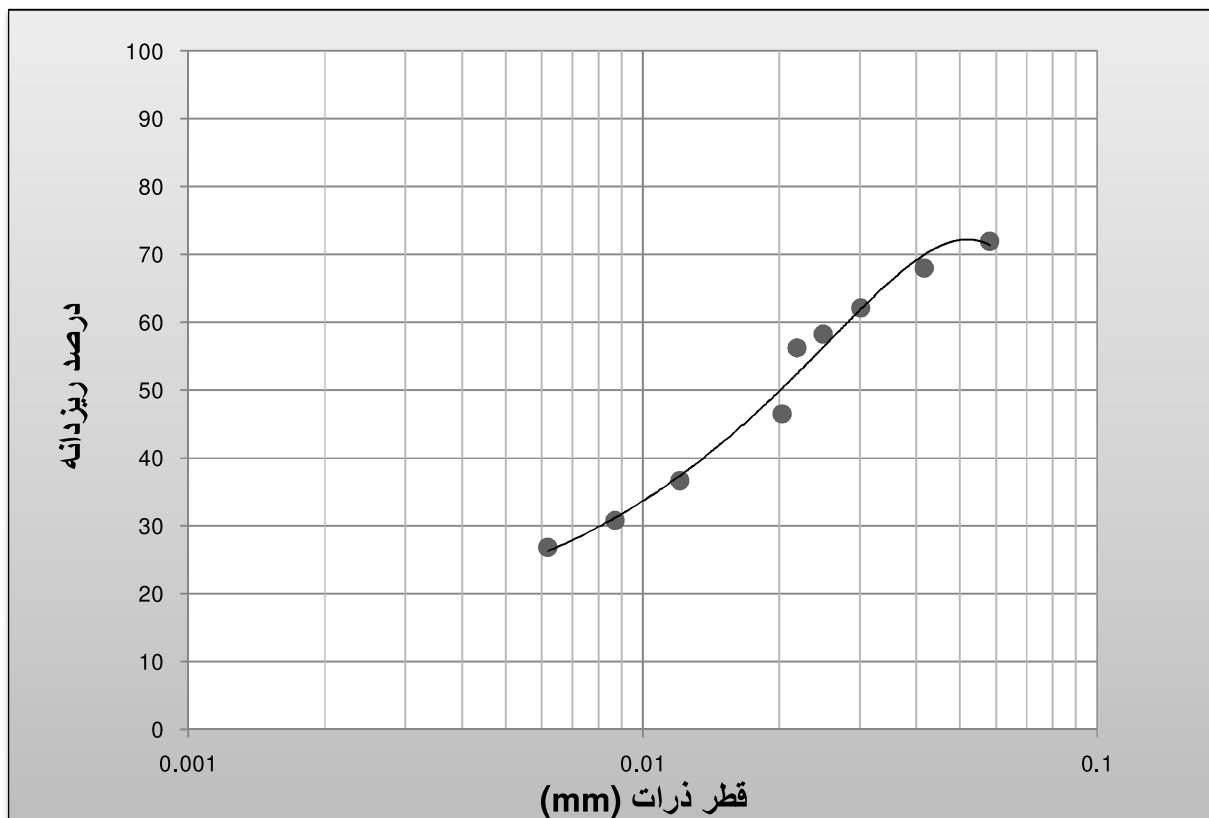
$$D = K \sqrt{\frac{L}{t}}$$

D قطر ذرات در واحد mm .

جدول :

D (mm)	K	$\frac{L}{t}$	L (cm)	قرائت تصحیح شده برای کشش سطحی	درصد ریز دانه	R_c	R_a	زمان قرائت (دقیقه)
C/0581	C/0134	18/8	9/4	42	71/93	36/7	41	19
C/0417	C/0134	9/7	9/7	40	68/01	34/7	39	19
C/0302	C/0134	5/1	10/2	37	62/13	31/7	36	19
C/0250	C/0134	3/5	10/5	35	58/21	29/7	34	19
C/0219	C/0134	2/675	10/7	34	56/25	28/7	33	19
C/0203	C/0134	2/3	11/5	29	46/45	23/7	28	19
C/0121	C/0134	0/826	12/4	24	36/65	18/7	23	19
C/0087	C/0134	0/430	12/9	21	30/77	15/7	20	19
C/0062	C/0134	0/220	13/2	19	26/85	13/7	18	19

رسم منحنی :

نتیجه گیری:

با استفاده از آزمایش هیدرومتری می توان درصد مواد ریز دانه کوچکتر از 0.075 mm را در محل محاسبه کرد و از آن برای کارهای اجرایی استفاده کرد. برای مثال در محلی برای احداث هسته سد نیازمند رس و لای به نسبت های خاصی هستیم که می توانیم بر اساس نتایج این آزمایش کنترلی بر خاک حمل شده به محل داشته باشیم.

منابع خطا:

1. خطا در قرائت چگالی سنج
2. ممکن است دقیقا در زمان مورد نظر قرائت صورت نگیرد.
3. فرض $G_s = 2.7$ که ممکن است با G_s واقعی خاک مطابقت نداشته باشد.
4. خشک کردن خاک در گرمخانه قبل از انجام آزمایش
5. نامناسب بودن نوع یا کافی نبودن پخش کننده
6. پخش نشدن کامل ذرات خاک
7. تکان ندادن کافی استوانه در ابتدای آزمایش
8. مقدار خاک بیش از حد در محلول
9. دست خوردگی محلول هنگام بیرون آوردن و فروبردن هیدرومتر
10. تمیز نگه نداشتن هیدرومتر
11. تغییر درجه حرارت هنگام آزمایش و ثبت نشدن این تغییرات
12. کاهش مصالح حین انجام آزمایش

آزمایش ارزش ماسه‌ای

هدف :

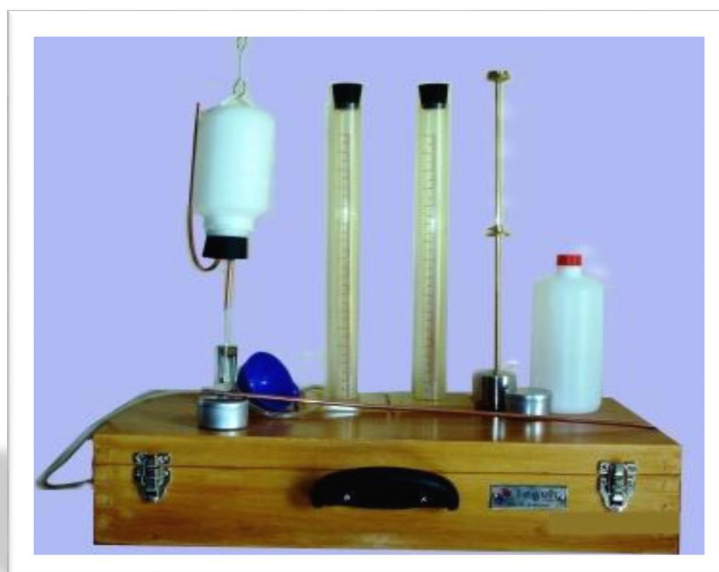
این آزمایش برای تعیین نسبت حجم ماسه به کل خاک (ماسه ، لای ، رس) و همچنین تعیین میزان جذب آب ریزدانه و تورم آنهاست و به طور خلاصه تعیین می‌نماید که ماسه تا چه حد تمیز است. هرچه درصد ریزدانه داخل ماسه‌ها کمتر باشد ، ماسه تمیزتر می‌باشد.

وسایل مورد نیاز :

1. استوانه مدرج
2. محلول استوکس
3. الک شماره 4
4. قیف
5. سنبه
6. ترازوی دیجیتالی
7. چوب پنبه
8. ظرف نمونه
9. نمونه خاک

شرح آزمایش :

در انجام این آزمایش ابتدا مقداری نمونه خاک را برداشتیم و با استفاده از الک نمره 4 آن را به خوبی الک کردیم و سپس از نمونه خاکی که از الک نمره 4 گذر دادیم سه تا نمونه خاک 100 گرمی را برداشتیم و بعد سه تا استوانه مدرج را آماده کردیم و هر سه را به اندازه 10 سانتیمتر از محلول استوکس پر کردیم سپس نمونه خاک‌هایمان را هر کدام را به کمک قیف داخل یکی از استوانه‌ها ریختیم و بعد به مدت 10 دقیقه صبر کردیم تا نمونه خاکمان به خوبی خیس بشود. بعد از 10 دقیقه چوب پنبه‌های استوانه مدرج را روی آن قرار دادیم و استوانه را 90 بار سر و ته کردیم که با این کار نمونه خاک داخل استوانه کاملاً به هم خورد.

پس از تکان دادن ، استوانه را روی میز قرار دادیم و در پوش آنها را برداشتیم و با استفاده از لوله فلزی که به لوله پلاستیکی محلول استوکس وصل هست توسط محلول استوکس کناره‌های استوانه را شستیم و سپس لوله فلزی را به ته استوانه فرو بردیم و با چرخاندن آن داخل استوانه ذرات چسبیده به ته استوانه و همچنین ذرات داخل ماسه را به بالا راندیم و از ته استوانه جدا کردیم.

سپس توسط سنبه سطح ماسه داخل محلول را صاف کردیم و باز به مدت 10 دقیقه صبر کردیم و بعد از گذشت این مدت ارتفاع کل (ارتفاع ماسه + ارتفاع رسوبات) و ارتفاع ماسه را از روی استوانه مدرج قرائت کردیم.

محاسبات :

مقدار درصد ریزدانه یا ارزش ماسه‌ای را توسط فرمول زیر بدست می‌آوریم.

$$SE = \frac{\text{ارتفاع ماسه}}{\text{ارتفاع رسوبات} + \text{ارتفاع ماسه}} \times 100$$

نکته قابل توجه این است که اگر جواب SE اعشاری آمد آن را باید گرد به بالا کنیم تا یک عدد صحیح بدست بیاید.

$$SE_1 = \frac{7.6}{7.9} \times 100 = 96.20 \rightarrow SE_1 = 97\%$$

$$SE_2 = \frac{7.5}{7.8} \times 100 = 96.15 \rightarrow SE_2 = 97\%$$

$$SE_3 = \frac{7.5}{7.8} \times 100 = 96.15 \rightarrow SE_3 = 97\%$$

$$SE = \frac{97 + 97 + 97}{3} = 97\%$$

نتیجه گیری:

هر چه ماسه تمیزتر باشد در نتیجه ماسه مورد نظر ریز دانه کمتری دارد، و برای کارهای خاصی که ماسه تمیز می خواهد بهتر است.

کاربرد: اصولاً هنگامی که بخواهند یک مخلوط بتنی اجرا کنند یا اینکه در مکانی لایه ای زهکش قرار دهند، نیازمند مصالح دانه ای هستند. ولی دانه ای بودن تنها کافی نیست بلکه باید میزان ریز دانه آن نیز کنترل شود و حتی بعضاً در حد صفر نیز باشد. که این آزمایش برای کنترل مصالح مورد استفاده می تواند بسیار مفید باشد.

منابع خطا:

1. تکان خوردن استوانه مدرج در مدت 20 دقیقه
2. مقطر نبودن آب
3. کج رسوب کردن ماسه و رس که مانع از قرائت دقیق ارتفاع می باشد.
4. خطای چشم آزمایشگر